

Gör pengar i tiggarmuggen någon nytta?

Pengar som migranter skickar till sina forna hemländer är tre gånger större än världens samlade bistånd.

Det finns många frågor och moraliska dilemman som uppstår i mötet med tiggarna. Som att det är förnedrande för de människor som sitter utanför affärer och på andra ställen och tigger, men även för oss andra som ger. Ett hopplöst möte som inte leder till något bättre. Är det inte bättre att i så fall ge sina pengar till en biståndsorganisation i Rumänien eller Bulgarien?

Martin Valfridsson, regeringens samordnare anser det och att man inte ska skänka pengar till tiggarna, vilket har väckt debatt.

Jag har lyssnat på **Lisa Pelling**, utredningschef på tankesmedjan Arena Idé. Hon har doktorerat på studier om pengar som migranterna skickar till sina hemländer, det kallas remitteringar. 250 miljoner människor lever idag som migranter i världen. Ukraina, Polen och Rumänien är de länder i världen som har mest remitteringar. Sverige tillhör ett av de länder i världen som har många migranter som skickar pengar till sina gamla hemländer. Vad remitteringen betyder för mottagarländerna och människorna är ofta underskattat. Det talas sällan om det på en vetenskaplig nivå i EU eller i olika internationella organisationer, trots att det finns genomförda studier, istället har man fokus på biståndet. I själva verket är remitteringssummorna tre gånger större än världens samlade bistånd. Dessutom går dessa pengar direkt till de anhöriga, utan att passera statsapparaten. En stor del av biståndet till olika länder försvinner på vägen, till administratörer och avgifter. Remitteringarna är i det här fallet en mycket effektivare insats.

Många menar att dessa pengar går till akuta behov och konsumtion istället för en förändring. Verkligheten är en annan, migranternas skickade pengar leder till förbättringar. De anhöriga har råd att förbättra sina hus, köpa skolböcker till barnen, betala sjukförsäkringar, får förbättrad hälsa och kan göra investeringar. Det leder till en förbättring även på lång sikt. Det finns det studier som visar.

När det gäller tiggande romer går det inte att mäta hur mycket pengar som remitteras, då de inte använder de officiella finanssystemen för pengaöverföring. De har alltid pengarna kontant med sig eller skickar med någon annan. De saknar konto och ofta id-handlingar som bankerna godkänner. Dessutom finns inte tilliten mellan dem och de finansiella systemen.

Svaret på frågan i rubriken blir: Att ge pengar i tiggarmuggen gör nytta och är effektivt. Det finns ingen motsättning mellan pengarna i muggen och att ge bistånd.

Text: Claudette Skilving

Foto: Anna Fredriksson